

El granollerí Albert Marquès en concert amb *Freedom First*, jazz des del corredor de la mort

Albert Marquès és pianista i compositor de jazz.

Va néixer a Granollers el 1986, on va iniciar la seva carrera musical fins a formar-se al Conservatori Superior de Música del Liceu. A Barcelona i a París va tocar amb els millors músics de jazz del moment i als 25 anys es va traslladar a Nova York. Actualment, és director musical d'un institut públic al centre de Manhattan. L'1 de març serà al Teatre Auditori de Granollers, on presentarà *Freedom First*, el primer àlbum de la història fet en col·laboració amb un artista que es troba al corredor de la mort. Un projecte musical i de denúncia que vol sensibilitzar sobre la pena de mort i alhora vol evitar l'execució del músic Keith LaMar, prevista pel 16 de novembre de 2023. La finalitat dels concerts és recollir fons per la campanya *Justice for Keith LaMar*.



© ZENO GILL I MIA PEARLMAN

A Granollers comença la teva formació musical?

La meua formació musical comença sobretot a l'Estudi, escola de música moderna, que estava situada a la plaça de l'Església, però va acabar tancant. També vaig estudiar a l'Art9, als Amics de la Unió i també vaig fer classes particulars amb en Martí Ventura. Així mateix, vaig aprendre moltíssim, a l'adolescència, anant cada divendres al Casino de Granollers, on vaig poder veure jazz en directe de molta alta qualitat a la ciutat.

Granollers, París, Nova York...

Als 22 anys vaig marxar a viure a París. Pot sonar molt romàntic, però hi vaig anar amb una mà al davant i una al darrere, sense parlar francès. El primer any, de fet, vaig treballar en un McDonald's. I al cap de tres anys, quan estava tocant amb el quartet de bateria afroamericana Leon Parker, vaig veure que el següent pas era anar a la meca, a la capital mundial del jazz, Nova York. Vaig anar-hi també sense res, no coneixia ningú. Hi vaig estar sense papers durant un any i mig. Vaig treballar sobretot a restaurants mexicans i, de mica en mica, vaig anar construint la carrera que tinc ara, que faig concerts, dono classes... tinc més estabilitat.

Qui és Keith LaMar i com el vas conèixer?

Keith LaMar és un pres al corredor de la mort a l'estat d'Ohio, als Estats Units. Porta ja 29 anys en una sala d'aïllament, acusat de cinc homicidis durant un motí, el 1993, al sud d'Ohio. Ell nega haver-hi participat i durant tots aquests anys defensa la seva innocència. Jo me'l crec. És molt llarg d'explicar, però si algú hi té interès, pot anar a la seva web keithlamar.org o llegir el seu llibre *Condemnat*. Ho explica molt bé: les irregularitats, les contradiccions, com l'Estat necessitava que algú pagués per aquesta revolta... En l'àmbit personal, en Keith és molt amic meu. El vaig conèixer en les manifestacions de Black Lives Matter. Un amic meu va mencionar que ell estimava molt el jazz. I va ser així que vam començar la nostra relació i amistat.

Albert Marquès i Keith LaMar, en la imatge de la portada del disc *Freedom First*

Com neix el projecte *Freedom First*?

Durant les manifestacions de Black Lives Matter, jo hi anava cada dia. Estàvem en context pandèmic. En aquella època estava tocant tot el dia al carrer i se'm va acudir fer aquesta connexió entre les manifestacions i la música en directe. I vaig convèncer 25 músics amics meus de tocar gratis al carrer, a Brooklyn, i fer una manifestació per ajudar en Keith. És així com va néixer, com a protestes al carrer. En vam fer fins a quatre. I quan les protestes es van desinflar va ser quan vaig tenir la idea del disc.

“Crec que en el futur, podrem tornar a tocar al Teatre Auditori, i aquest cop en Keith hi serà en persona, actuant amb nosaltres i recitant en directe la seva poesia”

Quin és el missatge principal del disc?

El disc està enregistrat entre Girona, Brooklyn i Ohio. És el primer àlbum de la història on un dels artistes hi participa des del corredor de la mort. El missatge és, ho diu el mateix Keith, no només humanitzar-lo a ell i demostrar que no és un criminal ni un monstre, sinó que és un ésser humà, sensible i creatiu. I crec que això humanitza tota la gent que està a les presons. A tocar de Granollers hi tenim una presó enorme, Quatre Camins. Jo crec que els mateixos granollerins no la volem confrontar. Ningú vol saber que allà dins hi ha quasi tres mil éssers humans tancats; que hi pot haver gent sensible, creativa, que podria aportar alguna cosa a la societat... Una de les coses que vol transmetre aquest projecte és simplement una pregunta senzilla: per a què serveixen les presons, per què tenim presons?

Creus que podreu evitar l'execució?

Freedom First té dos objectius: pressionar el governador d'Ohio perquè aturi l'execució, i això és difícil, però crec que realista; i el segon objectiu és reobrir el cas mitjançant el sistema judicial: trobar noves proves o demostrar que en Keith no va tenir un judici just. Si no fos optimista no faria tot això, tot i que és difícil. Crec que en el futur, podrem tornar a tocar al Teatre Auditori, i aquest cop en Keith hi serà en persona, actuant amb nosaltres i recitant en directe la seva poesia.